

1. Komu tu ještě vůbec zpívat mám,  
kdo z vás se chvíli zastaví,  
refrén té písně zůstal nedopsán,  
možná ho lépe znáte vy,  
možná je o tom, že nám schází  
ten kousek štěstí na vahách,  
když láska s rozumem se sází,  
kdo překročí svůj vlastní práh.

R: A v lásce se to někdy stává,  
že jeden zůstane tu stát,  
[: zatímco druhý z dálky mává,  
tak oba myslí na návrat. :]

2. Kdo nikdy sám se sebou neprohrál,  
ten jenom těžko pochopí,  
že řeka života si plyne dál,  
že do ní dvakrát nevstoupí,  
a naše nesplněná přání  
jsou tím, čím nemůžeme být,  
a každé další jarní tání  
nám bere sílu znovu chtít.

R:

3. Ráda vám ještě jednou zazpívám,  
když chvíli zůstanete stát,  
refrén té písně zůstal nedopsán,  
snad lépe budete ho znát,  
že naše nesplněná přání  
jsou tím, čím nemůžeme být,  
[: a každé další jarní tání  
nám bere sílu znovu chtít. :]